

פסקא: יהי רצון:

"בסידור האריז"ל, ושם הוא "ה' אלקי ואלקי אבותי" בלשון יחיד. ואולי הטעם דשינה ללשון רבים "אלוקינו ואלוקי אבותינו" שמתוך כך התפלה נשמעת . . . ובפרט ששאר כל תפלה זו היא ג"כ בלשון רבים". עכלה"ק. ויש לבאר דכוונת כ"ק הוא לתיבות "ואת יצרנו הרע תעבירהו מאתנו ותתן לנו" ובפשטות, כי לפני"ז אומרים בהיה"ר "כשם שאני מבער מביתי ומרשותי", ולהעיר מקטע הסמוך וזלה"ק: "יה"ר דביעור חמץ אינו בציבור". ובא"כ אינו יכול לומר "מבתינו ומרשותינו". ואין לתמוה מזה שבכו"כ ק"ק שורפים חמץ ביחד וב"ציבור", כי אין חיוב כזה כלל! ולא פלוג.

בדין איסור לימוד קודם בדיקת חמץ

הרב משה בנימין פערלשטיין
מנהל מתיבתא ליובאוויטש ד'שיקאגא

ברמב"ם פ"ב מהל' חמץ ומצה ה"ג כתב, וז"ל: "ומדברי סופרים לחפש אחר החמץ במחבואות ובחורים ולבדוק ולהוציאו מכל גבולו, וכן מדברי סופרים שבדקין ומשביתין החמץ בלילה מתחלת ליל ארבעה עשר לאור הנר, מפני שבלילה כל העם מצויין בבתיהן ואור הנר יפה לבדיקה, ואין קובעין מדרש בסוף יום שלשה עשר, וכן החכם לא יתחיל לקרות בעת זו שמא ימשך וימנע מבדיקת חמץ בתחלת זמנה".

והנה יש לדקדק בדבריו:

(א) למה הביא "מתחלת" ליל ארבעה עשר הרי כתב "בלילה", ואח"כ "בתחלת זמנה".

(ב) למה כתב בסוף יום שלשה עשר, ולא כתב זמן ע"ז כמו חצי שעה וכו', המובא בפוסקים (ועיין קושית הכס"מ לקמן, ומה דמקשינן היא בנוסף לקושיתו).

(ג) מה נורא כ"כ אם "ימשך וימנע מבדיקת חמץ בתחלת זמנה", הרי זמנה בלילה, ומה חשיבות יש ל"תחלת זמנה".